

[Rahbæk Møller]

ned til 1.000. I det første år ud af en 5-årig periode, hvor man skal skaffe 11.000, starter man med 1.000.

Og så siger ministeren: Jamen det vil vi alligevel løse til næste år, så har vi flere penge og kan skaffe flere pladser. Hvor i alverden får ministeren de penge fra om et år, som han ikke har i dag? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Enten vil hr. Jes Lunde ikke, eller også kan hr. Jes Lunde ikke høre, hvad der bliver sagt fra Folketingets talerstol. Der er fuld dækning for de skatte- og afgiftslettelser, der bliver gennemført i 1990, i de besparelser, der samtidig bliver gennemført. Der er bestemt ikke tale om, at Fremskridtspartiet blot ønsker at udstede dækningsløse checks til den danske befolkning, så det resulterer i budgetunderskud.

Jeg gjorde klart opmærksom på, at forskellen på 1990-finansloven og 1989-finansloven er, at vi er nede på et meget beskedent antal udmøntede budgetreguleringskonti, nærmere bestemt i størrelsesordenen kun 700 mio. kr. Jeg gjorde endvidere opmærksom på, at der mellem aftalepartierne er sikkerhed for, at de 700 mio. kr. også bliver udmøntet. Og yderligere tilføjede jeg, at ingen af aftalepartierne er interesserede i, at 1990 skal ende med hverken 6 eller 7 mia. kr.'s underskud på statsfinanserne, og derfor er der selvfølgelig også en vilje til at gøre noget ved det i løbet af 1990.

Så til hr. Henning Rasmussen, der interesse-rede sig lidt for beregningen af skattetrykket i Danmark. Det var jo som talt ud af en fremskridtsmund. Vi har i årtier gjort opmærksom på, at den måde, man beregner skattetryk på bl.a. i OECD, ikke er særlig dækkende for den danske måde at gøre det på, men det er nu engang den måde, man har valgt at beregne det på her i landet. Som det fremgår af bilag 1 i finans-aftalen, er det ikke desto mindre sådan, at målt i kroner og øre vil skatte- og afgiftslempelsen i 1990 være på over 2 mia. kr., og det er altså alt andet lige en lempelse for den danske befolkning, som kan måles.

Skrunsager Skau (V):

Det er meget tilfredsstillende for Venstre, at det er lykkedes den nye finansminister på udmærket måde at fuldføre det arbejde, som den

forhenværende finansminister, Palle Simon-sen, havde sat i gang, nemlig at forhandle en ny finanslov på plads, som reducerer de skattefi-nansierede udgifter med 11 mia. kr., selv om der desværre også i det kommende år må forventes et betydeligt underskud på statsfinan-serne.

Venstre beklager, at det ikke var muligt at fastholde reduktionerne i måltallet, som rege-ringen af 3. juni 1988 blev dannet på, for så hav-de underskuddet på statsfinanserne været bety-delig mindre. Men det har desværre ikke været politisk muligt, reelt på grund af kraftigt stigen-de overførselsudgifter og den manglende ud-møntning af budgetreguleringskontiene. Venstre ville gerne være nået længere denne gang, men igen svigtede det politiske mod hos Folke-tingets flertal.

Samtidig vil jeg dog gerne slå fast, at vi i dag står med en finanslov, der er helt anderledes fremtidsorienteret end den finanslov, som vi vedtog i december 1987, for de ændringsfor-slag, som vi får vedtaget i dag, medfører afbu-reaukratiseringer, regelforenklinger, skatte-nedsættelser, skatteomlægninger og brugerbe-talinger, som er egentlige strukturændringer, og disse strukturændringer vil medføre øget dy-namik for dansk erhvervsliv og øget dynamik til hele befolkningen, ligesom de vil reducere det skattefinansierede overforbrug. Desuden vil disse ændringsforslag, når de bliver vedtaget, bringe os tættere på de fordele, som vi kan opnå af EF's indre marked, samtidig med at vi be-grænser den uønskede grænsehandel.

Men vi ved også, at finansloven og de ændringsforslag, vi får vedtaget, ikke er nok til, at vi kan komme helt i top. Derfor må vi arbejde videre med disse emner i den kommende tid.

Ved siden af regeringens og forligspartiernes ændringsforslag har to af Folketingets otte par-tier stillet ændringsforslag. Det er Socialdemo-kratiet og SF.

SF's ændringsforslag hænger, skal vi sige fy-sisk sammen, men ikke strukturelt-økonomisk. Forslagene vil kort og godt hindre og hæmme initiativ og virkelyst, det ved vi, og det vil øde-lægge vor konkurrenceevne, som vi har talt om tidligere.

Ændringsforslagene fra SF kan karakterise-res med en enkelt sætning: man tager fra de ak-tive for at give til de passive. Det er den påteg-ning, som Finansministeriet populært sagt har